

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

22 iulie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte: Petru URSACHE

Judecători: Nadejda TOMA și Ghenadie NICOLAEV

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de avocatul Șchiopu Virgiliu în numele inculpatului Popa Iuri și de inculpatul Cuflic Vasile, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Strășeni din 20 iunie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 ianuarie 2015, în cauza penală privindu-i pe

Popa Iuri Ilia, născut la 10.01.1979, originar și domiciliat r-nul Ialoveni, sat. Mileștii Mici.

Cuflic Vasile Victor, născută la 25.08.1986, originar și domiciliat r-nul Ialoveni, sat. Mileștii Mici.

Termenul de examinare a cauzei:

Instanța de fond: 12.05.2011 - 20.06.2013,

Instanța de apel: 25.07.2013 - 21.01.2015,

Instanța de recurs: 29.04.2015 - 22.07.2015.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Strășeni din 20 iunie 2013, inculpatul Cuflic Vasile Victor a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin.(5) Cod penal, la 9 (nouă) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Termenul executării pedepsei în privința inculpatului Cuflic V., fiind calculat din data de 20.06.2013.

Inculpatul Popa Iuri Ilia, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 186 alin. (2) lit. c) și d) Cod penal, la 2 (doi) ani închisoare;
- art. 186 alin. (4) Cod penal, la 6 (șase) ani închisoare;
- art. 186 alin. (5) Cod penal, la 9 (nouă) ani închisoare;
- art. 189 alin.(6) Cod penal, la 12 (doisprezece) ani închisoare.

Conform art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Popa Iuri Ilia i-a fost stabilită o pedeapsă definitivă de 14 (paisprezece) ani închisoare.

Termenul executării pedepsei în privința inculpatului Popa I., fiind calculat din data de 20.06.2013, cu includerea în această perioadă a duratei aflării acestuia în arest la domiciliul din 16.02.2011 ora:18.00 pînă la 17.08.2011 și din 04.03.2012 ora: 22.10 pînă la 30.10.2012.

Acțiunea civilă înaintată de părțile vătămate a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

Prin aceeași sentință au fost condamnați și inculpații Melnicov Victor și Chitorog Vladimir, însă în privința acestora recurs ordinar nu a fost declarat.

2. Pentru a se pronunța astfel, în fapt, instanța de fond a stabilit că, în noaptea de 14 spre 15 decembrie 2010, în or. Strășeni, str. Chișinăului 2, prin înțelegere prealabilă, inculpatul Popa Iuri, împreună cu inculpații Chitorog Vladimir, Melnicov Victor, Cuflic Vasile și o persoană în privința căreia procedura a fost disjunsă, toți acționând cu intenție directă, în scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane, au deteriorat peretele, apoi lacătele, au pătruns în depozitul CÎ „Agrostoc”, de unde, pe ascuns au sustras produse de uz fitosanitar și anume Calipso SC480 1 - 132 litri, la prețul de 178757,15 lei, Oragen 20 SC 20 ml - 40 bucăți la prețul de 29450,59 lei, Crompax 250 ml - 41 bucăți, la prețul de 3229,72 lei, Decis F-Lux 025 EC 5 1 - 79,9 litri, la prețul de 18269,16 lei, Glyphogan 480 SL 300 ml - 120 bucăți la prețul de 4026,29 lei, carate Zeon 5 CS 4 ml - 635 bucăți la prețul de 2690,44 lei, Lamdex 5 EC 11 - 191,7 litri, la prețul de 39681,75 lei, Raykat Enraizador (fier) - 25 litri la prețul de 916,1 lei, Score 25% ce. 2 ml - 2638 bucăți, la prețul de 12865, 87 lei, Sultan 50 SC 5 lit. - 60 litri, la prețul de 18435,74 lei, Tanrek 50 ml -1 bucată, la prețul te 45,33 lei, Tattoo 55% 60 ml -1 bucată la prețul de 23,82 lei, Topas 100 EC ce. 3 ml - 2248 bucăți, la prețul de 10661,69 lei, Uragan Forte 50 EC 100 ml -1 bucată, la prețul de 22,35 lei, Shavit F71,5 WP 20 gr - 25 bucăți la prețul de 49,07 lei, în sumă totală de 320449 lei, pe care le-au încărcat în mijlocul de transport de model „Mercedes Sprinter” cu nr.î. MX 52 TLI și au părăsit locul săvârșirii infracțiunii.

La fel, în una din zilele de la sfârșitul lunii ianuarie 2011, inculpatul Popa Iuri, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, prin forțarea geamului de termopan, a pătruns în casa situată în com. Trușeni, IP „Automobilistul”, lot.77, de unde tainic a sustras 28 recivere de model „Kaon K-ES1280CO”, la prețul de 1300 lei fiecare, 28 carduri de model „White Smart” (COI2), la prețul de 300 lei fiecare, 59 bucăți de LNB-uri te model „Maximum” la prețul de 77,95 lei, 47 bucăți de cartele verzi de activare, la prețul de 240 lei fiecare, iar în total bunuri materiale în valoare totală de 60679,05 lei, după care a părăsit locul săvârșirii infracțiunii, astfel cauzând SRL „Teleinstal Service” un prejudiciu material în proporții mari.

La fel, inculpatul Popa Iuri, în perioada de timp 09.02.2011 ora: 18.00 - 10.02.2011 ora:19.00, prin forțarea geamului din termopan, a pătruns în vila nr.37 din str. Solnecinaia, Cooperativa Bostancea, com. Trușeni, mun. Chișinău, ce aparține cet. Burduja Emil, de unde, a sustras pe ascuns, din dormitor televizorul de model „Konika” de culoare sur-negru, în valoare de 2500 lei, după care, deplasându-se în garaj a sustras 4 anvelope de model „Toya”, în valoare de 4200 lei, un motobloc în valoare de 4000 lei, o colecție de mărci poștale din anii 1950-1960, la preț de 1000 lei, o colecție de insigne sportive în valoare de 500 lei, după care cu bunurile sustrate a părăsit locul comiterii infracțiunii într-o direcție necunoscută, cauzându-i astfel părți vătămate Burduja Emil un prejudiciu material considerabil, în valoare totală de 12200 lei.

La fel, inculpatul Popa Iuri, în perioada de timp de la începutul lunii martie până la sfârșitul lunii mai 2011, aflându-se în stare de arest în Penitenciarul nr.13 al Departamentului Instituțiilor Penitenciare al Ministerului Justiției, situat pe str. A. Bernardazzi 3, mun. Chișinău, urmărind scopul obținerii bunurilor altei persoane prin amenințarea persoanei cu violența și cu răspândirea unor știri defăimătoare despre ea, prin intermediul legăturii telefonice, utilizând telefonul mobil de model „Alcatel” cu nr. de IMEI 35172304032023, a apelat-o pe Rusnac Elena, la telefonul mobil al acesteia în care era activată cartela SIM a S.A „Orange”, cu numărul de telefonie mobilă 068205000, precum și a expediat acesteia mesaje telefonice, cerînd de la ea de a-i transmite cu titlu gratuit suma de 15000 euro, care conform ratelor oficiale medii de schimb ale BNM constituie suma de 250494 lei, amenințând-o cu aplicarea violenței și răspândirea unor știri defăimătoare despre ea, și anume că, ea ar fi complice la săvârșirea infracțiunii de furt a produselor de uz fitosanitar în noaptea de 14 spre 15 decembrie 2010 din depozitul CÎ „Agrostoc” situată în or. Strășeni, str. Chișinăului 2.

3. Împotriva sentinței au declarat apel, avocatul Panuș L. în numele inculpatului Cuflic V., inculpatul Cuflic V. și avocatul Pucas I. în numele inculpatului Popa I.

3.1. Prin apelul declarat, avocatul Panuș L. a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul Cuflic Vasile să fie achitat, pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

În motivarea cererii de apel a indicat că, atît în cadrul urmării penale, cît și în cadrul cercetării judecătorești, inculpatul Cuflic Vasile, vina în comiterea infracțiunii imputate nu a recunoscut-o, declarând că, în ziua respectivă nu era acasă, se afla sub arest la domiciliu pe un alt dosar intentat în baza art. 188 alin. (4) Cod penal. Nevinovăția acestuia se demonstrează prin declarațiile inculpaților Melnicov Victor, Chitorog Vladimir și ale martorului Minciună Iurie.

Consideră că, instanța de fond, condamnându-l pe Cuflic V. n-a ținut cont de faptul, că sentința Judecătoriei Strășeni din 03.08.2012, prin care inculpatului prin cumul parțial al pedepselor i-a fost stabilită o pedeapsă de 11 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip închis, a fost modificată prin decizia Curții de Apel Chișinău, conform căreia pedeapsa aplicată inculpatului a fost redusă la 10 ani închisoare, prin urmare, considera apelantul, că instanța de fond n-a cumulat corect pedeapsa stabilită inculpatului Cuflic V., ținînd cont de hotărârile sus menționate.

3.2. Prin apelul declarat, inculpatul Cuflic V. a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri în privința sa prin care să fie achitat, pe motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

A mai indicat că, nu este de acord cu sentința, deoarece în opinia sa instanța de fond a comis mai multe greșeli.

3.3. Prin apelul declarat, avocatul Pucas I. în numele inculpatului Popa I. a solicitat casarea sentinței în privința inculpatului Popa Iuri, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatului Popa I. să-i fie stabilită o pedeapsă mai blîndă neprivativă de libertate pentru infracțiunile ce i se incriminează în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) și art. 186 alin.(4) Cod penal, încetarea procesului penal pe învinuirea adusă inculpatului în baza art.186 alin.(5) Cod penal și achitarea pe învinuirea adusă în baza art. 189 alin.(6) Cod penal.

În motivarea cererii de apel a indicat, că inculpatul Popa Iuri a recunoscut parțial vina în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(5) Cod penal, nefiind de acord cu mărimea prejudiciului indicat, care de fapt, nu s-a confirmat. Consideră că, pentru calificarea acțiunilor inculpatului este necesar

prin probe incontestabile să fie determinată mărimea prejudiciului cauzat. Instanța de judecată, apreciind probele prezentate nu a luat în considerație următoarele circumstanțe și anume că: pe unele produse chimice au fost prezentate certificate de confirmare care la momentul săvârșirii infracțiunii erau cu termen de valabilitate expirat, cât și anexele la aceste certificate cu termen de valabilitate expirat. La fel, de către acuzare s-a prezentat procesul-verbal de percheziție în copie neautentificată în modul corespunzător, neavând forță probantă. Însăși acțiunea în cauză, în viziunea apelantului, a fost efectuată cu încălcări procedurale grave.

Consideră apelantul că, procesul penal urmează a fi încetat pe motiv că, există circumstanțe care exclud sau condiționează tragerea la răspundere penală.

Cu referire la acuzarea înaintată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 189 alin. (6) Cod penal, inculpatul Popa Iuri nu se consideră vinovat, declarînd că, se afla în relații apropiate cu partea vătămată Rusnac Elena și deseori o ajuta material, fapt confirmat de martorii audiați în ședința de judecată. Suma de 1500 euro a cerut-o pentru recuperarea prejudiciului cauzat pe cauza penală examinată în instanța de judecată, dar nu a amenințat-o. Condamnarea se bazează pe presupuneri, nefiind prezentate de către acuzatorul de stat probe întru confirmarea învinuirii înaintate pe acest episod. A indicat apelantul că acțiunile inculpatului trebuie să fie reale, ceea ce se exclude în acest caz, pe motiv că, în acea perioadă de timp, în privința inculpatului Popa Iuri a fost aplicată măsura preventivă - arestul, iar faptul că ar putea să o facă prin intermediul altor persoane, ceea ce a presupus partea vătămată, la fel nu s-a confirmat prin probe, fapt care potrivit prevederilor art. 8, art. 389 Cod de procedură penală este absolut inadmisibil la emiterea unei sentințe de condamnare.

Mai indică apelantul că, la incriminarea comiterii infracțiunii șantajului este necesar ca fapta infracțională să fie concepută de partea vătămată. În cadrul cercetării judecătorești, partea vătămată a înaintat o acțiune către inculpatul Popa Iuri prin care a solicitat recuperarea prejudiciului cauzat prin însușirea mijloacelor bănești prin înșelăciune și abuz de încredere, cu toate că învinuirea este înaintată pentru cerința de a transmite mijloace bănești prin amenințare. Astfel, consideră că, acuzarea nu a prezentat probe care ar dovedi existența faptei infracțiunii și potrivit prevederilor art. 390 alin.(1) pct. 1) Cod de procedură penală, urmează să fie achitat pe acest capăt de învinuire, iar acțiunea civilă să fie respinsă.

Cu referire la acuzarea adusă în baza săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) și art. 186 alin. (4) Cod penal, inculpatul vina și-a

recunoscut-o parțial, solicitând să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, prejudiciul fiind recuperat parțial, antecedente penale nu are, circumstanțe ce permit stabilirea unei pedepse mai blânde, neprivativă de libertate.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 ianuarie 2015, apelurile declarate au fost respinse ca nefondate cu menținerea sentinței instanței de fond fără modificări.

5. În motivarea soluției, instanța de apel a indicat, că la pronunțarea sentinței instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că, inculpații Popa Iuri și Cuflic Vasile au săvârșit infracțiunile incriminate, iar cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Cu referire la învinuirea adusă inculpaților în baza art. 186 alin.(5) Cod penal, instanța de apel a conchis că, acest capăt de învinuire se confirmă prin cumulusul de probe anexate la materialele cauzei penale și verificate în instanța de apel, și anume: declarațiile inculpatului Cuflic Vasile (f.d.101, Vol.X, f.d.235, Vol. XI); declarațiile inculpatului Popa Iuri (f.d.109-112, Vol.X, f.d. 236, Vol.XI); declarațiile reprezentantului părții vătămate CÎ "Agrostoc" - Pidghirnii Radu (f.d.132-133, Vol.III); declarațiile martorului Rusnac Elena (f.d. 134-136, V Vol.III); declarațiile martorului Buza Semion (f.d. Vol.); declarațiile martorului Minciună Iurie (f.d.51 Vol.X); declarațiile martorului Arion Natalia, (f.d. 137-138 Vol.III); proces-verbal de cercetare la fata locului din 15.12.2010 (f.d.24-25 Vol.I); proces-verbal suplimentar de cercetare la fata locului din 06.04.2010, cu anexă, plan schemă și foto-tabel a depozitului CÎ „Agrostoc”, de unde a fost comisă sustragerea (f.d.26-38 Vol.I); actele inventarierii la CÎ „Agrostoc” (f.d.39-105, 115-117, Vol.I); procesul-verbal de percheziție din 22.12.2010 a automobilului de model „Mercedes Sprinter” cu nr.î. MX52TLJ (f.d. 122-123, Vol.I); procesul-verbal de examinare a obiectului din 15.02.2017, potrivit căruia, au fost examinate înregistrările convorbirilor telefonice interceptate, purtate de către Popa Iuri (f.d. 151-182, Vol.I); procesele-verbale de recunoaștere a persoanei după fotografie din 17.02.2011 (f.d.225-228, Vol.I); procesul-verbal de interceptare și înregistrare a comunicărilor purtate de către lucrătorii operativi ai DGSO cu Popa Iuri, la data 21.02.2011 (f.d.6-13, Vol.II); procesul-verbal de interceptare și înregistrare a comunicărilor purtate de către lucrătorii operativi ai DGSO cu Chitorog Vladimir din 16.02.2011 (f.d.21-35, Vol.II); procesele-verbale de recunoaștere a persoanei după fotografie din 23.02.2011 (f.d.70-79, Vol.II); procesul-verbal de confruntare din 16.03.2011 dintre Popa Iuri și Cuflic Vasile (f.d.239-241, Vol.II).

Astfel instanța de apel a indicat, că cumulul acestor probe dovedește incontestabil vinovăția inculpaților Popa Iuri și Cuflic Vasile în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 186 alin. (5) Cod penal, și anume furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, în proporții deosebit de mari.

Instanța de apel a respins argumentele avocatului Pucas I. în numele inculpatului Popa I. referitoare la faptul că, probele acumulate și anexate la materialele cauzei penale nu probează prejudiciul cauzat părții vătămate CÎ „Agrostoc” pe motiv că, unele certificate de conformitate sunt cu termenul de valabilitate expirat, din considerentul că potrivit prevederilor art.126 alin.(1) Cod penal proporții deosebit de mari fiind valoarea bunurilor sustrate etc, ce depășește 5 000 unități convenționale, echivalentul a 100 000 lei.

Instanța de apel a subliniat că potrivit datelor din evidența contabilă a CÎ „Agrostoc”, coroborate cu alte probe acumulate la materialele cauzei, valoarea bunurilor sustrate de inculpați a constituit, potrivit informațiilor părții vătămate - 320329,09 lei, inclusiv TVA, în timp ce valoarea bunurilor referitoare la care au fost prezentate certificate de conformitate valabile a constituit 120920,84 lei, astfel încât, relevanță pentru justa încadrare a faptelor comise de inculpați fiind depășirea marjei de 100000 lei, nu și valoarea totală a prejudiciului cauzat, aceasta prezentând importanță pentru determinarea sancțiunii penale și pentru repararea prejudiciului material cauzat, soluționarea căruia a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

Astfel, instanța de apel a conchis că, Popa Iuri, care și-a recunoscut vina în cele comise, a fost corect recunoscut vinovat, de rînd cu ceilalți inculpați, de comiterea anume a infracțiunii prevăzute de art.186 alin. (5) Cod penal.

Instanța de apel de asemenea a respins argumentele apărării referitoare la nulitatea procesului-verbal de percheziție din 22.12.2010 a autovehiculului de model „Mercedes Sprinter” nr.î. MX52TLS, deoarece acesta corespunde prevederilor art. 131 Cod de procedură penală, bunurile identificate fiind enumerate în procesul-verbal, ce conține mențiuni referitoare la numărul, măsura, cantitatea depistată și elementele caracteristice ale bunurilor depistate, lipsa indicării valorii acestora, neatrăgând nulitatea actului procedural în condițiile în care art. 131 alin. (2) Cod de procedură penală, instituie necesitatea indicării valorii bunurilor în măsura posibilității, lipsa unei posibilități reale în acest sens, neconstituind o încălcare a normei procedurale.

Prin urmare, cu referire la apelul nominalizat, instanța de apel a conchis că, în speță nu se întrunesc temeiurile stabilite de art. 391 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, invocat de avocat, deoarece în cazul dat nu există circumstanțe ce ar exclude sau condiționa tragerea la răspundere penală.

Referitor la apelul declarat de apărătorul inculpatului Cuflic Vasile, instanța de apel a conchis că, urmează a fi respins în condițiile în care, invocarea faptului că la data comiterii infracțiunii inculpatul se afla acasă, fiind sub arest la domiciliu în legătură cu un alt dosar penal, este combătută prin probele sus-indicate. Faptul că inculpatul a declarat că la momentul săvârșirii infracțiunii s-a aflat în sect. Ciocana, Sculeanca și Centru a mun. Chișinău a fost apreciat critic, instanța de apel considerînd, că măsura preventivă sub formă de arest la domiciliu, nu excludea posibilitatea aflării sale la locul comiterii infracțiunii.

Referitor la învinuirea inculpatului Popa I. privind comiterea infracțiunii prevăzute de art. 189 alin.(6) Cod penal, instanța de apel a menționat în acest sens că vinovăția inculpatului Popa I. pe acest capăt de învinuire este dovedită prin cumulul de probe anexate la dosar, cum sunt: declarațiile inculpatului Popa Iuri; declarațiile părții vătămate Rusnac Elena (f.d.42-44, 45, Vol.X); declarațiile martorului Rusnac Adela (f.d.47-48, Vol.X); declarațiile martorului Rusnac Alina (f.d.49, Vol.X); proces-verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii din 30.03.2011 (f.d.7, Vol.VI); proces verbal de examinare a obiectului, din 12.05.2013 privind mesajele expediate părții vătămate Rusnac Elena (f.d.28-36, Vol.VI); proces-verbal de percheziție nr.208 din 06.04.2011 (f.d.237, Vol. VI); proces-verbal de percheziție nr.913 din 04.05.2011 (f.d.238, Vol. VI); proces verbal de recunoaștere ca corp delict și anexare la cauza penală, din 25.05.2011 (f.d.243-244, Vol.VI).

Astfel, instanța de apel a concluzionat, că inculpatul Popa I. a comis infracțiunea de șantaj, învinuirea înaintată fiind una fondată, deoarece inculpatul a adresat părții vătămate Rusnac Elena cerințe de transmitere a sumei de 15000 euro și în scopul primirii acesteia a amenințat-o cu răspândirea unor știri defăimătoare despre ea, astfel încît în speță sunt întrunite atît latura obiectivă, realizată prin cererea de transmitere a sumei nominalizate și acțiunile de amenințare cu defăimarea (depunerea unei cereri privind participarea la comiterea unei infracțiuni) cît și latura subiectivă, intenția directă de dobîndire a sumei pretinse.

Instanța de apel a respins argumentul apelantului referitor la faptul că, sentința în această parte este bazată pe presupuneri, în condițiile în care mesajele expediate de inculpat în adresa părții vătămate de pe numărul de telefon folosit de acesta în locul de detenție, denotă cert fapta comisă.

Mai mult decît atît, însăși caracterul amenințării denota posibilitatea reală de către inculpat de a o realiza chiar din locul de detenție, astfel încît, percepția părții vătămate privind posibilitatea realizării amenințării era una reală, amenințarea fiind realizabilă, argumentul contrar al apelantului fiind astfel, unul nefondat.

Motivele invocate de apărător privind înaintarea de către partea vătămată a acțiunii civile nu sunt determinante în cazul dat, or, în condițiile expuse mai sus, rezultă cert comiterea de către inculpat a unor acțiuni ce întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii de șantaj.

Referitor la învinuirea adusă inculpatului Popa I. în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal și art. 186 alin. (4) Cod penal, instanța de apel a reținut că, deși inculpatul Popa I. a recunoscut vina pe aceste capete de învinuire, iar prin apelul depus se contestă doar pedeapsa stabilită, instanța de apel a reținut probele care dovedesc vina inculpatului în acest sens, care sunt: declarațiile inculpatului Popa Iuri; declarațiile reprezentantului legal al părții vătămate Șoimu Corneliu (f.d.78-79, Vol.X); declarațiile martorului Urmașu Radu (f.d.73-74, Vol.X); declarațiile martorului Nebesnea Gheorghe (f.d.76, Vol.X); declarațiile părții vătămate Burduja Emil (f.d.53-54, Vol.X); declarațiile martorului Onos Mihail (f.d.57, Vol.X); declarațiile martorului Neamțu Gheorghe (f.d.59, Vol.X); procesul-verbal de ridicare din 15.04.2011 (f.d.20, Vol.V); procesul-verbal de recunoaștere a persoanei din 15.04.2011 (f.d.24-25, Vol.V); actul de inventariere din 29.04.2011 (f.d.69, Vol.V); procesul - verbal de cercetare la fata locului din 11.02.2011 (f.d.5-8, Vol.IV); procesul-verbal de ridicare din 25.03.2011 (f.d.29, Vol.IV).

Instanța de apel a conchis, că instanța de fond la stabilirea pedepsei inculpatului Popa I. pe episoadele indicate, a ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunilor comise de inculpat, astfel încît pedepsele stabilite de instanța de fond sunt echitabile în raport cu infracțiunile comise, în speță fiind corect aplicate dispozițiile art. 61 și 75 Cod penal.

Concomitent, instanța de apel a considerat neîntemeiată solicitarea inculpatului Popa Iuri privind aplicarea unei pedepse mai blânde, deoarece în raport cu faptele comise de acesta și gradul de vinovăție al acestuia, o pedeapsă mai blândă nu va fi în măsură de a atinge scopul propus de legislația penală, corectarea inculpatului urmînd a fi realizată anume prin intermediul sancțiunii aplicate de prima instanță.

6. Împotriva deciziei instanței de apel declară recurs ordinar avocatul Șchiopu Virgiliu în numele inculpatului Popa I. și inculpatul Cuflic V.

6.1. Prin recursul declarat de avocatul Șchiopu V., invocînd temeii de drept prevederile art. 427 alin.(1) pct. 8) și 12) Cod de procedură penală,

solicită casarea sentinței instanței de fond și deciziei instanței de apel, cu emiterea unei soluții fără a se agrava situația inculpatul Popa I. sau dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în caz dacă se vor constata erori judiciare care nu pot fi corectate de către instanța de recurs ordinar.

În motivarea recursului avocatul menționează, că acțiunile inculpatului Popa I. nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 189 alin. (6) Cod penal ce i se incriminează. A mai indicat, că inculpatul se afla în detenție și nu avea posibilitate să execute amenințările aduse părții vătămate, iar fraza „o să-ți pară rău de ziua ceea...”, în opinia recurentului, nu poate fi calificată ca un pericol iminent.

În ceea ce privește învinuirea adusă inculpatului în baza art.186 alin.(5) Cod penal, în opinia recurentului, la materialele cauzei nu sunt prezentate probe ce ar confirma volumul prejudiciului, deoarece o parte din bunuri erau cu termenul de valabilitate expirat și, respectiv, nu puteau avea valoarea indicată în factură.

În opinia recurentului, procesul verbal privind ridicarea bunurilor este lovit de nulitate, deoarece a fost întocmit cu încălcări procesuale, nefiind descrise bunurile ridicate, măsura, cantitatea, elementele caracteristice.

Organul de urmărire penală nu a demonstrat ce volum și ce substanțe lipseau deja de la întreprindere.

Totodată în opinia recurentului pe acest capăt de învinuire acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii.

6.2. Prin recursul declarat la data de 25.05.2015, inculpatul Cuflic V., fără a indica careva erori de drept prevăzute de art. 427 alin.(1) Cod de procedură penal, își exprimă dezacordul cu decizia instanței de apel, indicînt totodată că la materialele cauzei nu sunt prezentate suficiente probe, ce i-ar demonstra vinovăția sa, nu a fost stabilită valoarea bunurilor sustrase și nu s-a ținut cont de faptul că o parte din acestea erau cu termenul expirat.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin.1) pct.1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor declarate, solicitînd declararea inadmisibilității acestora deoarece recurenții critică hotărârile judecătorești sub aspectul aprecierii probelor temeiuri care nu se încadrează în prevederile art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. 1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

8.1. În recursul declarat avocatul Șchiopu V. invocă în calitate de temei de drept prevederile art. 427 alin.(1) pct. 8) și 12) Cod de procedură penală, menționând, că: 1) acțiunile inculpatului Popa I. nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 189 alin. (6) și art. 186 alin. (5) Cod penal ce i se incriminează; 2) învinuirea adusă inculpatului în baza art.186 alin. (5) Cod penal, nu este confirmată prin probe: volumul prejudiciului nu a fost stabilit; procesul verbal privind ridicarea bunurilor este lovit de nulitate, deoarece a fost întocmit cu încălcări procesuale, nefiind descrise bunurile ridicate, măsura, cantitatea, elementele caracteristice.

Din analiza materialelor cauzei Colegiul penal conchide, că nu se atestă existența erorilor de drept invocate din următoarele considerente.

Potrivit temeiurilor invocate în recurs de către avocatul Șchiopu V., prin prisma prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în următoarele temeiuri: *pct. 8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii și pct. 12) faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Este de menționat că potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii prevăzute de norma penală.

În scopul aplicării corecte a prevederilor legale enunțate vine practica judiciară constantă potrivit căreia erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Colegiul penal menționează, că sunt neîntemeiate argumentele recurentului, precum că inculpatul nu putea săvârși infracțiunea prevăzută de art. 189 alin. (6) Cod penal, în legătură cu faptul că în privința acestuia era aplicată măsura preventivă arestul, iar amenințările lui nu comportau un pericol iminent, deoarece aceste argumente au constituit obiect de discuție în

instanța de apel, iar decizia instanței cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, reflectate și la pct. 5 al prezentei decizii, motivație pe care instanța de recurs ordinar o susține și repetarea căreia nu o consideră necesară.

La fel, Colegiul penal consideră neîntemeiate și argumentele recurentului cu privire la neîntrunirea în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (5) Cod penal, deoarece instanța de apel în motivarea deciziei sale s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apel cu privire la mărimea prejudiciului, constatînd cu certitudine existența prejudiciului deosebit de mare la caz, fapt ce a condiționat calificarea juridică înfăptuită, care este una corectă.

De asemenea Colegiul penal a ajuns la concluzia, că sunt neîntemeiate argumentele recurentului privind nulitatea procesului verbal de ridicare din următoarele considerente.

Astfel, potrivit art. 251 Cod de procedură penală, alin.(1) încălcarea prevederilor legale, care reglementează desfășurarea procesului penal, atrage nulitatea actului procedural numai în cazul în care s-a comis o încălcare a normelor procesuale penale, ce nu poate fi înlăturată decît prin anularea acelui act; alin.(2) încălcarea prevederilor legale referitoare la competența după materie sau după calitatea persoanei, la sesizarea instanței, la compunerea acesteia și la publicitatea ședinței de judecată, la participarea părților în cazurile obligatorii, la prezența interpretului, traducătorului, dacă sînt obligatorii potrivit legii, atrage nulitatea actului procedural; alin.(3) nulitatea prevăzută în alin.(2) nu se înlătură în nici un mod, poate fi invocată în orice etapă a procesului de către părți, și se ia în considerare de instanță, inclusiv din oficiu, dacă anularea actului procedural este necesară pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei; (4) încălcarea oricărei alte prevederi legale decît cele prevăzute în alin.(2) atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii – cînd partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale – cînd partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată – cînd partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.

Reieșind din materialele dosarului Colegiul penal constată, că partea apărării nu a invocat nulitatea procesului verbal de ridicare și nu l-a contestat potrivit prevederilor legale expuse supra în termenii stabiliți, prin urmare, în temeiul art. 230 al. (2) Cod de procedură penală, partea a pierdut dreptul de a-l contesta.

Colegiul penal atestă că este nemotivată invocarea de către recurent a prevederilor art. 427 alin.(1) pct. 12) Cod de procedură penală, în situația în

care suplimentar se mai invocă și pct. 8), adică *neîntrunirea elementelor infracțiunii*, deoarece în acest caz se prezumă că inculpatul nu recunoaște vinovăția.

Colegiul penal subliniază, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414-417 Cod de procedură penală, iar la pronunțarea deciziei adoptate s-a condus de prevederile art. 101 Cod de procedură penală, dând apreciere probelor din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar tuturor probelor în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, ajungând la o concluzie corectă privind calificarea infracțiunilor săvârșite de către Popa I. în baza art. 189 alin.(6) și art.186 alin.(5) Cod penal.

8.2. Cu referire la recursul ordinar declarat de inculpatul Cuflic Vasile, Colegiul penal constată că, deși recurentul nu indică concret erorile de drept din cele prevăzute de art. 427 alin.(1) Cod de procedură penală, din textul recursului se atestă invocarea temeiului de recurs, prevăzut de art. 427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală „ *nu au fost întrunite elementele infracțiunii*”, deoarece inculpatul consideră că nu au fost acumulate probe care ar confirma vinovăția lui în săvârșirea infracțiunilor incriminate, că probele anexate la dosar au fost apreciate incorect, nefiind stabilită valoarea bunurilor sustrase.

Colegiul penal menționează, că argumentul recurentului Cuflic V. cu privire la mărimea prejudiciului material cauzat prin infracțiunea săvârșită de către acesta în coparticipare cu inculpatul Popa Iu. și încadrată în baza art. 186 alin. (5) Cod penal, a fost examinat în decizia prezentă, fiind invocat și de către avocatul inculpatului Popa Iu., și a fost respins ca fiind neîntemeiat.

Sunt neîntemeiate în opinia Colegiului penal și argumentele recurentului cu privire la faptul că nu au fost acumulate probe care ar confirma vinovăția lui în săvârșirea infracțiunilor incriminate, că probele anexate la dosar au fost apreciate incorect, deoarece aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în baza probelor din dosar, este o competență și prerogativă legală a instanțelor de fond și aceasta nu constituie un temei de drept prevăzut în art. 427 Cod de procedură penală, de aceea invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de suport legal.

Astfel, Colegiul penal conchide, că eroarea de drept prescrisă în art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală nu a fost constatată în speță, deoarece aceste argumente au constituit obiect de examinare în instanța de apel, iar decizia instanței cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, reflectate pe larg în pct. 5 al prezentei decizii, motivare pe care instanța de recurs ordinar o susține, deoarece instanța de apel la pronunțarea deciziei

adoptate s-a condus de prevederile art.101 Cod de procedură penală dînd apreciere probelor din punct de vedere al pertinentei, concludenții, utilității și veridicității, iar tuturor probelor în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, și ajungînd la o concluzie, că fapta incriminată inculpatului Cuflic V., întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 186 alin.(5) Cod penal.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, temeiurile invocate de recurenți, prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 8), 12) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursurile urmează a fi declarate inadmisibile, ca fiind vădit neîntemeiate.

9. În conformitate cu art. 432 alin.(1), (2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul Șchiopu Virgiliu în numele inculpatului Popa Iuri și de inculpatul Cuflic Vasile, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 ianuarie 2015, în cauza penală privindu-l pe **Popa Iuri și Cuflic Vasile**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la data de 21 august 2015.

Președinte

Petru URSACHE

Judecător

Nadejda TOMA

Judecător

Ghenadie NICOLAEV